

## חולין ב

הכל שוחטין ושחיטתן כשרה, חוץ מחרש שוטה וקטן, שמא יקלקלו את שחיטתן.  
וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן - שחיטתן כשרה:

קושי: **הכל שוחטין** לכתחלה, ושחיטתן כשרה דיעבד?

<b>דחיית הקושי על ידי רב אחא</b>	<b>דחיית הדחייה על ידי רב אשי</b>
<p>וכל הכל לכתחלה הוא? אלא מעתה, <b>הכל ממירין אחד האנשים ואחד הנשים,</b> ה"נ דלכתחלה הוא? והא כתיב: <b>אִם יִחַיְכֶם וְאִם יָמוּתוּ אִתְּכֶם כָּל יְמֵי חַיְיֵיכֶם</b> <b>או רע פטוב!</b></p>	<p>התם כדקתני טעמא, לא שהאדם רשאי להמיר אלא שאם המיר מומר וסופג את הארבעים</p>
<p>אלא <b>הכל מעריכין ונערכין נודרין ונידריין</b>, הכי נמי דלכתחלה? והא כתיב: <b>וְכִי תַחַף לַעֲבֹד אֱלֹהִים אֲחֵרִים וְיָדָעְתָּ כִּי יָדָעְתָּ</b> <b>אֲשֶׁר אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְיָדָעְתָּ כִּי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ</b>, ותניא: <b>טוב מזה ומזה שאינו נודר</b> <b>כל עיקר, דברי רבי מאיר, ר' יהודה אומר: טוב מזה ומזה נודר ומשלם;</b> ואפ"י רבי יהודה לא קאמר אלא באומר הרי זו, אבל אמר הרי עלי לא!</p>	

קושי של רב אשי על מסקנת רב אחא	תשובת רב אחא
<p>וכל הכל לאו לכתחלה הוא? אלא <b>הכל חייבים</b> <b>בסוכה, הכל חייבין בציצית</b>, הכי נמי דלאו לכתחלה?</p>	<p>חייבין לא קאמינא</p>
<p><b>הכל סומכין אחד האנשים ואחד הנשים</b>, הכי נמי דלאו לכתחלה? והא כתיב: <b>וְאִם יָמוּתוּ אִתְּכֶם וְאִם יִחַיְכֶם</b> <b>או רע פטוב!</b></p>	<p>אין, איכא הכל לכתחלה ואיכא הכל דיעבד אלא הכל דהכא ממאי דלכתחלה הוא דתקשי לך? דלמא דיעבד הוא ולא תקשי לך!</p>
<p>אנא שחיטתן כשרה קשיא לי, מדקתני שחיטתן כשר' דיעבד, מכלל דהכל לכתחלה הוא, דאי דיעבד, תרתני דיעבד למה לי?</p>	

תירוץ ראשון לקושי: רבה בר עולא: הכל שוחטין ואפ"י טמא בחולין.

קושי: טמא בחולין מאי למימרא?

תירוץ: בחולין שנעשו על טהרת הקדש, וקסבר: חולין שנעשו על טהרת הקדש כקדש דמו

<b>הכל שוחטין</b>	<p>מביא סכין ארוכה ושוחט בה, כדי שלא יגע בבשר ובמוקדשים לא ישחוט, שמא יגע בבשר</p>
<b>ושחיטתן כשרה</b>	<p>ואם שחט ואומר ברי לי שלא נגעתי - שחיטתו כשרה</p>
<b>חוץ מחרש שוטה וקטן, שמא יקלקלו את שחיטתן</b>	<p>דאפילו בחולין גרידי דיעבד נמי לא, שמא ישחו, שמא ידרסו, ושמא יחלידו</p>
<b>וכולן ששחטו ואחרים רואין אותן - שחיטתן כשרה</b>	<p><u>שאלה</u>: אהייא?  <ul style="list-style-type: none"> <li>• אילימא אחרש שוטה וקטן עלה קאי, ואם שחטו מיבעי ליה!</li> <li>• אלא אטמא בחולין, הא אמרת: לכתחלה נמי שחיט!</li> <li>• ואלא אטמא במוקדשים, בברי לי סגי!</li> </ul> <u>תשובה</u>: דליתיה קמן דנשייליה.</p>

עוד קושי: האי טמא במוקדשים מהכא נפקא? מהתם נפקא: **כל הפסולין ששחטו - שחיטתן כשרה,**

**שהשחיטה כשרה בזרים, בנשים ובעבדים ובטמאים, ואפילו בקדשי קדשים, ובלבד שלא יהיו טמאין**

**נוגעין בבשר!**

<b>זבחים</b>	<b>חולין</b>	
<p>אידי דתנא שאר פסולין, תנא נמי טמא במוקדשים</p>	<p>עיקר</p>	<b>תירוץ 1</b>
<p>עיקר דבבשר קאי</p>	<p>אידי דתנא טמא בחולין, תני נמי טמא במוקדשים</p>	<b>תירוץ 2</b>

עוד קושי: האי טמא דאיטמא במאי?

- אילימא דאיטמי במת, (במדבר י"ט) **כחצו חריב** אמר רחמנא, חרב הרי הוא כחלל, אב הטומאה הוא, לטמייה לסכין ואזל סכין וטמיתיה לבשר!  
**תירוץ 1**: אלא דאיטמי בשרץ.  
**תירוץ 2**: לעולם דאיטמי במת, וכגון שבדק קרומית של קנה ושחט בה; דתניא, **בכל שוחטים: בין בצור, בין בזכוכית, בין בקרומית של קנה.**

מטמא אדם וכלים, מאכל ומשקה	אב הטומאה
מטמא מאכל ומשקה	ראשון לטומאה